

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Nr.4853A/15.04.2026

Către: Domnul Florin Barbu, Ministrul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

De la: Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Criza prețurilor la carnea de oaie și miel, obstacolele birocratice din sectorul ovin, blocarea exporturilor către Orientul Mijlociu și impactul Acordului UE-Mercosur asupra oieritului românesc

Stimate domnule ministru,

România deține al doilea efectiv de ovine din Uniunea Europeană, după Spania, cu aproximativ 10,2 milioane de capete ovine și caprine înregistrate la 1 decembrie 2024, conform datelor INS. Sectorul ovin românesc are o relevanță zootehnică și economică deosebită: în 2023, exporturile de ovine au totalizat 2,34 milioane de capete, generând venituri de 285,7 milioane de euro, cu aproximativ 70% din volumul exportat direcționat către piețele din Orientul Mijlociu, în Iordania, Arabia Saudită, Kuweit, Algeria. Oieritul este, pentru multe comunități rurale din zona montană și dealurile sub-carpătice, principală sursă de venit și un element definitoriu al patrimoniului cultural și pastoral.

Cu toate acestea, sectorul se confruntă cu o criză de prețuri și de competitivitate care se agravează de la un sezon la altul. În preajma Paștelui 2026, prețul mielului în viu a ajuns la 25–30 lei/kg, iar prețul carcasei la 50–60 lei/kg în piață, depășind 65–70 lei/kg în supermarketuri, o creștere de peste 20% față de 2025. Această scumpire nu se regăsește în veniturile crescătorilor. Marja producătorului primar este strivită între creșterea costurilor de producție — furaje, motorină, medicamente veterinare, costuri de conformare sanitar-veterinară — și prețurile de achiziție dictate de intermediari și rețelele de retail. Crescătorul de ovine vinde la 22–26 lei/kg în viu, în timp ce prețul la raft ajunge la 65–70 lei/kg: o marjă de intermediere de peste 150%, din care fermierul nu primește nimic.

La această presiune economică se adaugă o birocrație sufocantă, care descurajează menținerea în activitate a crescătorilor de ovine. Sistemul Național de Identificare și Înregistrare a Animalelor (SNIIA), implementat conform Regulamentului (UE) 2019/2035, impune obligații de trasabilitate și crotaliere electronică individuale care generează costuri disproporționate pentru exploatațiile mici și mijlocii, fără sprijin compensatoriu adecvat. Pierderile sau citirea eronată a crotaliilor electronice atrage sancțiuni, deși fenomenul este frecvent în condiții de pășunat extensiv și transhumant. Registrele de exploatație, declarațiile de mișcare, formularele sanitare de transport și obligațiile de raportare către ANSVSA și APIA formează un aparat documentar pe care mulți ciobani, în special cei din zona montană, nu îl pot gestiona fără asistență externă.

O problemă suplimentară o constituie obligația, introdusă în 2026, ca oierii să angajeze ciobanii cu contract individual de muncă pentru a rămâne eligibili la plățile directe APIA.

Specificul muncii pastorale — sezonieră, intermitentă, cu mobilitate teritorială ridicată — este incompatibil cu rigiditatea contractelor clasice. Ungaria, de exemplu, utilizează un sistem de carnet de zilier cu „tichet de muncă”, achiziționat de la Inspectoratul Muncii, care reduce birocrăția fără a elimina protecția socială. România nu dispune de un instrument echivalent adaptat specificului pastoral.

Pe frontul extern, conflictul din Orientul Mijlociu a blocat sau perturbat grav rutele de export către Iordania, Arabia Saudită, Kuweit și statele din Golf, piețe care absorb circa 70% din exporturile românești de ovine vii. Tranzitul maritim prin zonele de conflict ridică primele de asigurare, prelungește durata transportului și compromite bunăstarea animală pe navele de transport. Aceste perturbări nu au fost însoțite de niciun mecanism compensatoriu național pentru crescătorii afectați. În paralel, deschiderea de noi piețe — Algeria, Libia, Maroc — avansează lent, fără protocoale sanitare bilaterale finalizate.

La nivel european, Acordul UE-Mercosur adaugă o presiune structurală asupra sectorului zootehnic românesc. Deși cotele preferențiale vizează în principal carnea de vită și carnea de pasăre, efectul de substituție în consum afectează direct și carnea de oaie, prin redirectionarea cererii către proteinele mai ieftine importate din Argentina, Brazilia și Uruguay. Producătorii din Mercosur operează cu costuri de producție semnificativ mai mici, utilizează substanțe interzise în UE — peste jumătate dintre pesticidele folosite în agricultura sud-americană sunt interzise în Europa — și nu respectă standardele europene de bunăstare animală, trasabilitate și protecție a mediului. Clauzele de salvagardare din acord sunt discutabile, dificil de activat și nu sunt automate, iar România nu poate interveni unilateral pentru protejarea pieței interne.

În ceea ce privește sprijinul financiar european, sectorul ovin continuă să fie tratat ca un sector marginal în cadrul Politicii Agricole Comune. Plățile cuplate pentru ovine rămân sub nivelul necesar acoperirii diferențelor de cost față de producătorii din țările terțe. Subvențiile APIA pe cap de ovină nu compensează costurile de conformare cu reglementările UE privind identificarea electronică, bunăstarea animală, limitarea emisiilor de metan și tratamentul deșeurilor din activitatea pastorală. Raportul Parlamentului European A8-0064/2018 semnală deja deficiențele sprijinului pentru sectorul ovin și solicită măsuri suplimentare, dar rezultatele concrete sunt minime.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 194-201 din Regulamentul Camerei Deputaților, cu modificările și completările ulterioare, vă adresez, în scris, următoarele întrebări:

1. Care este evaluarea Ministerului Agriculturii cu privire la cauzele structurale ale creșterii prețurilor la carnea de miel și oaie în sezonul pascal 2026? A fost realizată o analiză a lanțului valoric — de la prețul în viu la poarta fermei până la prețul la raft — care să identifice punctele de acumulare disproporționată a marjei comerciale în detrimentul producătorului primar?
2. Ce măsuri concrete intenționați să luați pentru reducerea birocrăției din sectorul ovin, în special în privința obligațiilor de crotaliere electronică individuală, a registrelor de

exploatație și a formularelor de mișcare impuse de SNIIA? Există în vedere simplificarea procedurilor pentru exploatațiile mici și mijlocii, cu pășunat extensiv sau transhumant?

3. Cum evaluați compatibilitatea obligației de angajare a ciobanilor cu contract individual de muncă — condiție introdusă pentru eligibilitatea la plățile directe APIA — cu specificul muncii pastorale? Există în vedere adoptarea unui instrument juridic simplificat, similar sistemului ungar de carnet de zilier, care să adapteze cadrul de angajare la realitățile sectorului?
4. Care sunt măsurile pe care Ministerul le-a luat sau le va lua pentru a compensa pierderile crescătorilor de ovine afectați de blocarea sau perturbarea rutelor de export către Orientul Mijlociu? Există un mecanism de sprijin de urgență pentru fermierii care au pregătit loturi de export și nu au reușit să le livreze din cauza conflictului?
5. În ce stadiu se află negocierile pentru deschiderea de noi piețe de export pentru ovine vii și carne de oaie — în special Algeria, Libia, Maroc și alte state din Africa de Nord? Au fost finalizate protocoalele sanitare bilaterale necesare? Dacă nu, care sunt obstacolele și termenele estimate?
6. Care este poziția oficială a Ministerului Agriculturii față de impactul Acordului UE-Mercosur asupra sectorului ovin românesc? A fost realizată o evaluare de impact sectorială, care să cuantifice efectul de substituție în consum generat de importurile de carne de vită și pasăre din America de Sud asupra cererii de carne de oaie? Ce măsuri de protecție a pieței interne intenționați să solicitați la nivel european?
7. Ce demersuri ați făcut sau intenționați să faceți la nivelul Consiliului UE și al Comisiei Europene pentru creșterea sprijinului cuplat pentru sectorul ovin și caprin, în cadrul revizuirii Politicii Agricole Comune? Considerați că nivelul actual al plăților directe pe cap de ovină compensează costurile de conformare cu reglementările UE privind identificarea electronică, bunăstarea animală și standardele de mediu?
8. Având în vedere că oieritul este o componentă esențială a economiei rurale montane și a patrimoniului pastoral românesc, există în vedere elaborarea unei strategii naționale dedicate sectorului ovin, care să integreze măsuri de sprijin zootehnic, simplificare administrativă, dezvoltare a infrastructurii de abatorizare și procesare locală, promovare a indicelor geografice protejate (IGP) pentru produsele ovine românești și diversificarea piețelor de export?

Cu stimă,

Sebastian-Ioan BURDUJA

Deputat PNL